Timișoara, 1895. Anul II. Nr. 247. **Marți în 7 (19) Novembre.**

DREPTATEA

Apare în fie-care ḑi de lucru la amiaḑi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci). — **Numeri singuratici 5 cr.** — **Tacsa de inserțiuni:** 1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru. — Toate abonamentele și tacsele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Deseanu.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate, strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse), Nr. 41.
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

„Pot fí traduse, ori ba, numele noastre personale?“

Timișoara, 19 Novembre n.

Sub aceasta titulatură a apărut în *Graz* o disertațiune volantă tipărită pe 11 pagine de dl Hugo *Schuchardt,* pre carea — grația bunăvoinței dlui autor — o primirăm și noi în ḑilele trecute.

Atât disertațiunea cât și cuprinsul ei sunt de o valoare estraordinară etimologică-literară, tradând o erudițiune rară în causă, și după firea sa n'ar aparține domeniului politic.

Însĕ prin faptul, că guvernul resp. ministrul de interne a emis cunoscuta sa ordinațiune, ca numele din matriculele de stat sĕ se traducă în »limba statului«, ea și cuprinsul ei devine de un interes eminamente *politic și actual.* De aceea traducem și publicăm chiar la acest loc vederile ce urmează ale eruditului domn Hugo Schuchardt de pe pagina 9 a numitei volante:

El scrie: „Revin la disposițiunile ministrului ungar. Acestei disposițiuni *îi lipsesc total basele fundamentale legale.* Din faptul, că matriculele sunt de a se purtá în limba maghiară ca limbă de stat, nu se poate de feliu deduce conclusiunea, ca în locul numelor de persoane neusuate la popoarele nemaghiare, sĕ se pună numele „corespunḑĕtoare“ (megfelelő) ale limbei maghiare. Dacă autorul ordinațiunei ar fi fost în clar cu esența „coresponsabilităței“, atunci el la nici un cas nu ar fi ajuns la aceasta conclusiune. De și el (autorul ordinațiunei) evită espresiunea „traducere“ (forditani), totuși, mai ales prin adaugerea cuvêntului „is“, lasă a se înțelege, că și numele de persoană formează object de traducere limbistică.

În ce privește numele proprii, caracterul unei limbi nu poate fi de feliu influințat; dacă însĕ s'ar admite asta, atunci — asta ar fi o altă dar' corectă consecuență — ar trebuí, ca deja în cărțile de școală sĕ se maghiariseze și numele familiare, apoi toate numele istorice și geografice ale lumei esterne. Aceleași jurnale maghiare cari țin botezarea numelor de un lucru „foarte natural“, la timpul sĕu au aflat, că este „foarte natural“ ca sĕ se facă apelul — făcut deja nu fără resultat — către jurnalele nemțești din Ungaria, ca numirile nemțești ale comunelor sĕ le traducă în limba maghiară (ceea-ce nu e o traducere în sens strict), și astfeliu în loc de *Pressburg, Hermannstadt* se scrie *Pozsony* și *Nagyszeben.*

Interesul de stat ungar nu devine câtuși de puțin atins prin aceea, că concetățenii nemaghiari ungari nu poartă nume personale nemaghiare. Din contră: interesele de stat ungar *numai periclitate pot fi prin aceea, că concetățenilor nemaghiari li-se impun numiri maghiare. Căci aceste mĕsuri au provocat întrĕ dînșii o amariciune pe carea nici un om nepartial din străinătate nu o va ține de nefundată.*

Dreptul de a dá și de a purtá cutare nume personal este unul dintrĕ cele mai **personale,** *ba sĕ poate ḑice că este un drept chiar sfânt.* Aceste drepturi le răpește statul arĕtând numai în aparință că le respectează. Un plugariu neamț voește a dá fiului sĕu numele *Christian;* în locul acestuia se va introduce însĕ numele de *Keresztély.* Acum poate că matriculantul îi va ține o prelegere despre conlegarea etimologică întrĕ Christian și Keresztély, ori că doară se va îndurá sĕ inducă „întrĕ parantese“ și pe Christian, pre cum îi permite ordinațiunea ministerială; însĕ toate astea nu vor face nici o impresiune asupra plugariului. Când e vorba de un nume „corespunḑĕtoriu“ în limba maghiară, dreptul de a hotărí aceasta *compete plugariului,* nu scrutătoriului limbei de stat. Dacă plugariul ar alege, în mod oare-cum eronat: *Kristof,* atunci scrutătoriul poate că l'ar aplaudá. Dar' dacă plugariului i-s'ar părê că *István* e mai aproape de *Christian,* sau dacă i-ar plăcê chiar un nume și mai îndepărtat, d. e. *Vilmos,* în fine, dacă plugariul vede că fiiul sĕu nu poate purtá numele de *Christian,* atunci pentru dînsul cestiunea devine de tot *irrelevantă:* numele poate fi Keresztély, Kristof, István sau Vilmos. Însĕ valoarea sentimentelor joacă rolul principal în causă. Cât de conțesută este această valoare sentimentală cu limba, cât de adânc este ea înrădĕcinată în adâncul sufletului nostru etc., asta se știe. Însĕ abstragĕnd de la acestea, *una trebue sĕ o știe și prețuiească ori-cine,* anume *că totdeauna și pretutindenea a domnit dorința de a reînprospetá prin numele pruncilor suvenirile oamenilor celor mari, proprii ai cutărui popor, sau a virtuților din cerc mai restrîns!*

Și numai în Ungaria sĕ nu fie posibil, ca un tată sĕ dee fiicei sale numele mamei sale; ca fiica sĕ poată purtá numele mamei sale — din motivul că în limba maghiară îi „corespunde alt nume“? Cea dintâiu *nu,* în sensul § lui 20 al art. de lege 33 din 1894, cea din urmă *nu,* în sensul §-lui 44 din aceeași lege, care ḑice: „nime n'are libertatea de a purtá alt nume, de cât acela care este întrodus în matricula botezaților.

„Însĕ mâna puternică a statului totuși nu ajunge așa de departe, ca sĕ opriască voia părinților de a-și desmerdá copilașii lor: Giorgiță în loc de György etc. ca amoresatul sĕ nu-și tituleze pe amanta sa „Liebes Mutzerl“ și a. ș. a.“

Eată niște motive sdrobitoare contra pornirilor șovinistice maghiarisătoare, motive aduse nu de noi, ci de un erudit bărbat neromân, care la finea intitulatei broșuri accentuează la înțeles că este »Wärmster Freund«, (cel mai călduros amic) al poporului maghiar, care — ḑice autorul — ascultă și cetește cu deosebită plăcere limba maghiară, etc. etc.

Onoare și stimă acestui bărbat erudit, pentru edarea acestei volante.

„Iniciativa Austriei“.

Timișoara, 19 Novembre n.

E cam suprinḑĕtoare vestea, că cabinetul austro-ungar a luat iniciativa în afacerile cestiunei orientale cari ḑi de ḑi tot mai mult se încurcă. Politica noastră esternă până eri — alaltă-eri manifestá o observabilă reservă în toate cestiunile mari, cari, cam de un an încoaci, causau multe frământări de creeri cabinetelor celor mari. Așa d. e. de la începutul și până la finea lor încurcăturile din Asia ostică erau pentru Viena Hecuba, de și, mai ales în ultimile fase ale lor, toate simptoamele conglăsuiau într'acolo, că deciderea finală a certei de pe apele chinezice are sĕ se estindă până întrĕ marginile politicei europene. Pentru cearta chino-japaneză Austria se arĕtá chiar și în acel timp nepăsătoare, când în situațiunea diplomatică europeană se ivise o coatingere întrĕ Germania și Rusia, ear' prin asta se dedeá o probă la esemplul: cât de mult se frământá Germania, în tocmai ca și de altadată, ca în dragul intereselor sale sĕ clădiască o amicabilă punte întrĕ ea și Rusia, peste hotarele alianței triple. Nu se recere multă osteneală pentru a constatá legă-

Foișoara „Dreptății.“

În noapte!

Suspinând se perde 'n codri
Glasul vêntului ce trece,
Când din ceriu încet se lasă
Vĕlul negru-al nopții rece.

— — — — — — — — — —

E liniște! și prin aer
Nici un glas nu mai străbate,
Când gândirea mea se perde
În ținuturi depărtate.

Toți plutesc prin altă lume
Pe aripi de visuri line,
Când eu trist suspin, căci Somnul
Mi-s'a dus și nu mai vine.

Dorul greu al »suferinței«
Nici în noapte nu-mi dă pace,
Dar' de și el mĕ tortură —
Sĕ'l suport — atâta-mi place!!!

Sebam.

Amintiri despre Eminescu.

Eram în gimnasiu când am cetit primele poesíi ale lui Eminescu și trista lui novelă „Sĕrmanul Dionis“. Versurile lui esercitau asupra mea o inriurire estraordinar de puternică; adâncimea fascinantă a gândurilor lui mĕ umpleá de un fior mistic, de o admirație estetică. Și de multe-ori am căutat sĕ vĕd în închipuirea mea de copil figura necunoscută a acestui ḑeu, care mi-se părea că trebue sĕ trăiească o vieață cu totul deosebită de a noastră, într'o lume supraumană, fantastică. Credeam câte-odată că zăresc în unele tablouri din „Sĕrmanul Dionis“ o vagă siluetă care se depărtá mereu, și par' că se topiá într'o lumină imensă, amețitoare.

Când am terminat liceul aveam în cap figura lui Eminescu, așa cum mi-o făcusem eu: un tiner slab, înalt, palid și tras la față, cu ochii negri, visători, pe umeri îi cad plete undulate; o haină lungă și vechiă îi acopere trupul până în călcâie; el nu vede pe unde calcă, nu se uită la nimeni, și merge ca un somnabul, par' că ar plutí.

Trei ani am căutat pe ulițele capitalei figura aceasta, și n'am găsit'o. Într'o ḑi mĕ 'ntorceam cu mai mulți prietini de la universitate. În dosul pasagiului aud pe cineva ḑicĕnd: „uite Eminescu!“ Toți ne oprim sĕ'l vedem. Un om în vĕrstă, bine făcut, rotund la față, fără plete, îmbrăcat ca toți oamenii . . . Îl vĕd suindu-se 'n tramvaiu, — mĕ despart de prietini și mĕ urc și eu. Mĕ așeḑ în fața poetului și'l privesc cu sfiială. El ține pe brațe un ghiozdan ros pe la margini; degetele de la mâna dreaptă 'i sunt pline de cerneală violetă, ochii lui mici, înfundați, cu gene rari, au privirea vagă și ostenită a omului distras, dus pe gânduri.

Lângă el stă o cocoană slabă și sulemenită, care 'l privește din ce în ce mai intrigantă. Ea 'și șterge cu batista colțurile gurei și 'și potrivește brodurile de la pălărie, cu gesturile unei persoane care ia o hotărire:

— Așa-i că nu mĕ mai cunoașteți, domnule Eminovici? . . . .

Eminescu se 'ntoarce; un zimbet blând îi luminează fața.

— Doamna A . . . . cu ce pricină pe aici?

Și doamna 'i spune, că fata ei a părăsit „trupa“ și caută un loc de profesoară; îi aduce a minte de când făceá și el parte din trupă, ș oftează . . . .

— Dar' Dta, ce faci aici în București?

— Eu . . . . dau lecții.

Suntem în strada Buzeștilor. Eminescu se scoală încet și face semn conductorului sĕ opriască.

— Ce, pe-aici stai?

Poetul rĕspunde c'o mișcare plictisită din cap, care însemná și „da“ și „bună ḑiua“, și multe de toate.

*

Cinci ani după asta. Stăm amĕndoi la o masă în cafeneaua de la „Imperial“. În fața

Din causa st. sĕrbători de mâne, numĕrul procsim apare Joi la amiaḑi.

tura între resbelul din Asia ostică și între nașterea cestiunei armene. Îndată la începutul resbelului cabinetul englez se aflá în situațiunea mai puțin plăcută de a avè în mână partea cea mai scurtă a sfoarei de care erá legată păpușa; până când Rusia, avênd întâiătate, totdeauna erá binișor înaintea Angliei, ear' când drama ajunse în peripetiă, atunci Rusia putù sĕ apuce toate sforile în mână, pre când Anglia scăpă din mână chiar și pe cea scurtă. Atunci începură bărbații de stat ai Angliei a luá de tot în serios cestiunea cu reformele armene, ca astfeliu sĕ siliască pe Rusia a-și divisá puterile sale diplomatice, cari erau dedicate esclusiv Asiei ostice.

Înse cabinetul din Viena știù sĕ-și conserve ținuta de un privitoriu neinteresat în mod direct chiar și atunci, când micuța flacără din Armenia amenința sĕ devină un incendiu mare, lățit. Anglia, Rusia și Francia se conștituiră într'o societate ad hoc spre a silí pe Sultanul sĕ accepteze reformele armene propuse de Anglia. Urgentările acestei însoțiri aduseră trebile așa de departe, în cât un ministru englez într'o ḑi vorbì despre »lupta cu moartea a omului bolnav«, până când altul o spuse la ințeles, că după a sa pricepere cestiunea orientală a »eșit în toată forma la iveală«.

Cabinetul din Viena rĕmase însĕ și acum neutral și nu se puse în contact cu acei factori cari puseră în mișcare cestiunea orientală și pe Turcia în posiția de a se supunè îndrumărilor lor.

Abia acum vine vestea — în mod repentin — că Austria a luat iniciativa spre a pregătí o purcedere comună a tuturor puterilor față de Constantinopol. Și este semnificativ, că aceasta chiar în acel moment se face cunoscut, când cele mai multe puteri au ajuns la hotarirea ce caracteriseaza seriositatea situațiunei: de a-și trimite vasele de rĕsboiu spre apele levantine. Ca motiv al acestui pas al cabinetului vienez se aduce intențiunea de a formá o falancă a puterilor europene — în sensul ultimei vorbiri din Guidhall al lordului Salisbury — care de o parte sĕ nu admită Turciei o cale de scăpare, de altă parte sĕ-i serviască de garanță în casul când una sau alta dintrĕ puterile interesate ar voi sĕ tragă foloase din perplesitățile Turciei.

Este mai pre sus de ori-ce îndoială, că propunerea austriacă nu va intimpiná vre-o contradicere din partea vre-unei puteri.

Nici una dintrĕ ele nu va denegá binevoitoarea sa jertfă la întrevenirea în mod neinteresat în scopul manținerii statului quo.

Îndoit poate fi însĕ aceea: dacă propunerea ce va fi supusă marilor puteri ca basă la hotăririle ce vor fi de luat, se va apreciá în acel sens, pre cum îi va conveni cabinetului vienez, sau ba? Propunerea — ḑice-se — ar avè de scop a statorí: »*că în toate afacerile cari privesc imperiul turcesc nici una dintre puterile mari, nici în mod singuratic nici ca grupuri, sĕ nu facă de sine și fără conțelegere cu celelalte puteri nici un unic pas, ci din contră: toate puterile ar avè preventiv sĕ decidă în conțelegere comună: dacă va fi ori ba a se face singulari pași, și ce felíu de pași!*«

Se poate că la o astfeliu de învoială se va putè ajunge și că ea va putè fi și manținută până atunci, până când vorba nu va fi de cât de a readuce apa eșită din rîul turcesc în vechia ei alviă; dar' în momentul când se va vedè, că ostĕnelele puterilor de a manținè situațiunea Turciei așa cum ea este stabilită în tractatul de la Berlin, remân fără doritul resultat, atunci, este evident, că învoială 'și perde toată valoarea practică și tot sensul politic. Atunci unirea de pe papir și neinteresarea va dispărè față cu forța majoră a împregiurărilor.

Atunci diferitele puteri și grupuri de puteri vor avè în Orient sĕ considere interesele egoismului lor sănĕtos politic, cari interese nu sunt asemenea nici egale, și la nici un cas nu pot fi toate contopite în o unică părere. În primul moment, când cestiunea orientală va începe a se desfășurá serios, învoiala realisată în sensul propunerilor cabinetului vienez va trebuí sĕ devină o literă moartă.

Dacă cabinetul vienez voiá a pune cu succes afacerile orientale sub scutul solidarității, atunci trebuiá sĕ fi făcut de tot alte pregătiri politice, nu pe celea de cari dispune aḑi, după o politică balcanică a sa de douĕḑeci de ani.

Ar fi trebuit, ca politica esternă vieneză sĕ cultive relațiunile cu Rusia mai din adins de cât cum a făcut. Și trebuiá s'o facă asta acolo unde se află cearta pentru resolvarea definitivă a intereselor orientale, cearta care nu se poate amâná pe timp de lungă durată. Însĕ politica esternă vieneză s'a mulțumit cu conștiința, că spre Rusia este scutită la spate și la coaste prin tripla alianță. Se presupuneá, că cu ajutoriul unui proces natural Rusia va fi privată de prelucrările sale în Balcan. Într'acestea însĕ trebile în Sêrbia și Bulgaria chiar în urmarea »unui proces natural« s'au schimbat de tot în defavorul Austriei, ear' situațiunea diplomatică a imperiului rusesc asemenea s'a schimbat într'un mod ce în toate privințele îi pune în prevedere cele mai neprețuivere prospecte. În China a lovit Rusia în cap pe Anglia, și totuși aceasta se tîrae înaintea Rusiei și implorá de la ea un compromis spre a-și ușurá grijile de importantele sale interese în Asia. Germania încă se trudește neîncetat sĕ vină în atingere cu Rusia. Și întrĕ astfeliu de împregiurări se poate oare crede, că imperiul rusesc renunță în serios la libertatea sa de a dispune în privința intereselor sale orientale? »*Pol.*«

Străinătate.

Complicațiunile Turciei. (Constantinopol, 18 Noveмbre.) În urma intervențiunei puterilor Poarta urgează dispositiunile pretinse de marile puteri, dar' situațiunea n'a perdut încă nimic din caracterul sĕu acut. Acțiunea reformatorică a întârḑiat binișor, așa că acum introducerea reformelor întimpină preste tot locul cele mai mari greutăți.

(Odessa, 18 Novembre.) Escadra rusească de pe Marea-neagră, carea stă gata la ori-ce eventualitate, constă din 6 vase de rĕsboiu cuirassate, dintrĕ cari 3 cu câte 20 tunuri și cu adjustament de torpile, 1 cu 32 tunuri și 2 cu câte 26 tunuri, apoi din 8 canoniere, din 10 încrucișatori ai flotei voluntare, 6 încrucișatori auxiliari și multe năi de transport.

Al doilea prinț bulgar. (Sofia, 18 Novembre.) Eri într'amiaḑi principesa Bulgariei a dat naștere unui băiat sănĕtos. Nou născutului prinț i-s'a dat numele *Ciril* și titlul de prinț al Preslavului (al doilea oraș de încoronare bulgar).

Restricțiunile censurei turcești. (Constantinopol, 18 Novembre.) Mare-vizirul a detras debitul postal mai multor ḑiare germane, franceze, engleze și rusești, întrĕ cari sunt și „Neues Wiener Tageblatt“ (Viena), „Temps“ (Paris), „Semaphore“ (Marsilia), „Novosti“ (Petersburg), „Kölnische Zeitung“ și altele. Aceeași soarte o are și foaia humoristică elină „Ronnos“, care presintă pe prințul Constantin la vênătoare de vulpi, în ce censura a vĕḑut alusiunea, ca și când prințul ar vêná turci.

Din municipii.

Alegeri municipale. Despre alegerea din *Blasiu* i-se scrie „Tribunei“, că acolo a reușit lista românească. S'au ales 7 români. — În cercul *Șieului* (Bistrița) au reușit următorii domni: Dr. Linul *George*, candidat de advocat în Bistrița; Alexandru *Szilasi*, protopop român gr.-cat. în Bistrița; Ioan *Bârsan*, preot român gr.-cat. în Sebeșul-inferioar; Simeon *Tanco*, preot român gr.-cat. în Monor; Simenon P. *Simon*, preot român gr.-cat. în Șomfalĕu, Johann *Zakel*, preot luteran. Garanțe prețioase pentru reușita alegerii au fost: *Consțiența națională a poporului român, lucrarea românească a preoțimii din cerc și conlucrarea advocatului bistrițan Dr. G. Tripon.* Românii au fost solidari, pe lângă toate amenințările și presiunile adversare. Sașii au fost divisați în 2 tabere. Ovreimea a fost toată contra. Intrigele adversarilor au fost neobosite, dar' fără succes.

Corespondență.

Maidan, 15 Novembre n.

(Jidanii la cârma statului.)

Cetind aḑi articlul de fond al „Tribunei“ Nr. 244, am vĕḑut că cei de la Tribuna nu știu, că și ministrul Dániel e ovreu. Din acest motiv voiesc sĕ ve dau niște date referitoare la Dániel, ca scriind și Dvoastră despre miniștrii jidovi, sĕ puteți scrie ceva mai mult de cât „Tribuna“.

Pe timpul când a căḑut prima-dată ministeriul Wekerle, respective după noua lui constituire, veniam cu trenul din Timișoara spre casă. Când ajunserăm între Moravița-Detta, lângă drumul vicinal ce merge spre Gaiul-mare, unde are ministrul Dániel proprietate, s'a frânt un excentru de la tren și a stat locului mai multe oare. Călĕtorii s'au coborít toți din tren și cu ei și eu, și am mers la cantonierul de lângă drumul Gaiului, unde la umbră șeḑênd, am așteptat până a venit o mașină ajutătoare.

Într'aceea vĕd că vine de pe câmp o căruță, în carea lângă cociș stêteá un domn (intendantul lui Dániel), și se oprește lângă casa cantonierului. Intendantul se coborì iute jos și alergă la mașină, de unde în scurt se re'ntoarse aducênd în mână un coferaș mic de piele și predândul cocișului cu vorbele: „ai bună grijă de acesta, în care sunt giuvaierile doamnei (Dániel) în valoare de peste $^1/_2$ milion!“ —

Apoi s'a reîntors la stăpânii sĕi din tren și a revenit cu ei și cu un coufer în mână.

Până când a revenit intendantul cu Dániel și soția lui, eu din curiositate a afiá cine e acel avut, sĕ-i aibe muerea giuvaere de $^1/_2$ milion, am început a ispití pe cociaș, de la care am înțeles, că e spăhía lor Dániel, care a fost la Pesta fiind pus și el în listă de a fi ministru, dar' nu i-s'a sfetit.

---

noastră la o altă masă e un bĕtrân cu o figură foarte curioasă, de-o slăbiciune și de-o coloare bolnăvicioasă. Eminescu îl privește lung, milos — nu 'și poate luá ochii de la el. Se pleacă incet la urechia mea.

— Oare cine-o fi? tu nu'l cunoști?

— Nu . . . da de ce mĕ 'ntrebi?

— Grozav seamână cu tata.

Întrebăm pe chelner și aflăm că 'i consulul de la Salonic.

Poetul mĕ sfătuește sĕ traduc în versuri „Cei șapte de la Teba“ și laudă seninătatea și măreția tragediilor classice.

O fetiță, cu un paneraș de flori, se tot milogește pe lângă noi, cu un aer de sfâșietoare mizerie. Aleg o garoafă și o dau poetului, care 'mi spune că 'i plac florile. Eminescu ridică garoafa cu un gest delicat, se uită gânditoriu la petalele învoalte, de un roșiu închis, și ca și cum ar reluá șirul unei discuțiuni întrerupte un moment, îmi spune:

— De geaba, ne trebue un poet care s'o ia peste câmpi, nebunește . . . ne trebue ceva nou, cu totul nou . . . un nebun, dar' un nebun de geniu, care sĕ 'și croiască, el, o formă a lui și un drum neîncercat de nimeni . . .

Eu îl privesc lung, nedumerit; aștept sĕ vĕd cu ce se leagă asta.

— Cine?

— Mile. Da, da, nu te uitá. Mile e poet . . . În „Caetul roșu“ al lui am găsit lucruri minunate! . . .

Acum prind legătura: roșața garoafei a chiămat „Caetul roșiu“.

E târḑiu, aproape mieḑul nopții. Afară plouă, și cum n'avem umbrelă, o ținem mai mult o fugă păn' la hotel Metropol.

— Rĕmâi la mine 'n noaptea asta . . .

— Nu pot, am de făcut gazeta pe mâne . . . și mie nu-mi vine îndemână sĕ scriu de cât a casă la mine. Da hai, că mĕ sui și eu pentru un sfert de ceas, poate-a mai stă ploaia.

Eminescu are chef de vorbă. Îmi povestește o dragoste a lui, o întêmplare curioasă, care i-a inspirat poesia „Luceafĕrul“, și care nu se poate spune aici . . .

— Dar' știi că sunt douĕ aproape. Își ia pălăria și pleacă grăbit.

Mĕ culc. Ascult cum răpăe ploaia pe coperiș; și mĕ gândesc la Eminescu, cât îi de sĕrac și de chinuit. Am un bilet de lotărie, și fac planuri generoase pe câștigul cel mare, de 100.000 de lei. — Aud pași pripiți pe sală . . . o bătae discretă în ușă.

— Cine-i?

— Eu . . . Mi-am uitat garoafa.

Aprind luminarea. Eminescu, ud leoarcă, își ia floarea de pe masă și sgribulit, cu un rîs copilăresc, îmi ḑice „noapte bună“ și pleacă.

Pentru prima-oară poetul îmi dă de gândit.

A. Vlahuță.

„Hát nem tudja, miért nem lett miniszter", întrebam eu?

„Hát iszen, talán nem maradt Magyarország zsidóra!" dise cu superbie cocişul!

„Hát a Dániel zsidó?" întrebaiu eu.

„Hát nem tudta az úr azt?" dise.

„Nem" îi diseiu.

„Bizony az zsidó, még pedig a kóserből!"

Într'aceea sosiră stăpânii sei, şi conversaţia se întrerupse.

Dániel erá moros, de şi firmamentul erá cât se poate mai senin.

Audindu-l vorbind nişte vorbe cu intendantul, apoi cu soţia sa, din dialectul lor am înţeles ca cocişul aveá dreptate, căci cât de prefăcut se fie un jidov, nu se poate se nu pună consonantă *h* printre alte consonante, afară de chiznovirea limbei ce o vorbesc cântându-o, jidoveşte.

Ministrul acesta Dániel, afară de Gaiulmare, mai are o pustă peacolo, unde e aplicat ca ceva supraveghietoriu un jidov cu numele Geller. Acesta are o fată măritată la noi în sat după Iosef Bernauer neguţătoriu. (Chiar acum se mută din Măidan, unde nu pestesc jidovi.)

După-ce a devenit Dániel ministru, m'am luat în vorbă cu jidovoanea de la noi, apoi cu mama ei şi mai apoi şi cu tatăl ei, şi toţi mi-au spus, că Dániel e jidov.

Aceasta aflu de bine a vi-o face DVoastră cunoscut, spre orientare.

Eu îmi închipuesc, că ungurii pentru aceea recomandă jidovi de miniştri, ca se arete naţionalităţilor şi cu deosebire nouă Românilor, cum recompensează Ungaria pe fiii lui Israil dacă s'au maghiarisat.

„Vedeţi, vor gândí, dacă nu vor fi şi dis: dacă v'aţi renegá şi voi, şi din voi am face ministri!"

Ear' noi le dicem:

„Se le fie de bine, pân' le-a fi de cap."

Dicală românească! *S. L.*

De la Arad.

(Signatura situaţiunei. — Cum s'au făcut alegerile în comitat? — S'a moiat Bánffy! — Mangra ia jocul pe „bela". — Chibiţii. — Fruntaşi şi gregari. — „Divide et impera".)

Mangra lucră, porunceşte,
Drege-aleargă şi resbeşte;
Casina se necăjeşte;
Curtea tace şi plăteşte;
Divanul tot divăneşte.

Eată signatura situaţiunei la noi în Arad după alegerile municipale în comitat. La întrebarea ce am pus-o unui bărbat cu spirit, am primit drept respuns strofa de sus, în carea veţi găsi mai multă realitate de cât poesie.

Pentru cei ce nu cunosc bine constelaţiunile de astădi ale aradanilor trebue se fac oare-care comentar. M a n g r a, pre cum ştiţi, este cel mai agil politician din Arad, omul întreg nu e de cât tribun şi „Tribuna", şeful unui grup mic în Arad, dar' mare în comitat, şi al cărui popularitate creşte în proporţiunea îndepărtării de la centrul sediului seu.

Casina este locul, unde se păstrează fără mare pietate ruinele „associaţiunei române aradane pentru" etc. pre carea poetul nostru scurt o numeşte după calapodul *Astrei* „arap". Presidentul *Arapului* este deputatul Ioan Beleş.

Sub *curte* este de a se înţelege consistoriul, adecă persoanele oficiale şi celea cari se învêrtesc ca planetele în jurul lui.

Divanul este un grup, ce mai anul trecut s'a constituit în cafeneaua numită şi „diecesană" fiind-că se află în casa diecesei lipită de biserică. Acest grup în fie-care Sâmbătă seara se adună la „marele divan", unde însě numai bănăţenii *djivănesc*, ungurenii se *ocoşesc*, ear' ardelenii *tândălesc*.

Acum după ce cunoaşteţi împărţirea grupurilor partidului naţional din Arad, căci se ştiţi că afară de Beleş toţi se dic aderenţi ai partidului naţional, se vě fac istoricul alegerilor municipale.

Mangra conchiamă la el a casă o conferinţă a aderenţilor sei mai vêrtos fosti elevi, astădi preoţi în provincia Aradului. Ací li-se spune, că în 7 Novembre vor fi alegerile în comitat, se meargă a casă şi se aştepte că li-se va scrie ce au se facă. În 1/2 oară conferinţa a fost terminată, ear' resultatul îl cunoaştem: 50 de membri români de toate colorile au eşit din urnă. Resultatul a surprins toată lumea mai vêrtos că au fost aleşi cei mai urgisiţi duşmani ai administraţiunei comitatense. Dar' a doua surprindere a fost şi mai mare, că adecă nici unul din ei n'a fost protestat! Ce va se dică asta, nici omul nostru cu spirit ager şi pătrundětoriu nu mi-a ştiut-o spune.

Unul din grupul Mangra mi-a dis, că comitele suprem a primit ordin se dee pace românilor după ce prin sforţări n'au putut împedecá alegerile lor. „Bánffy vědend că pre Români nu i-a putut moiá, n'a avut ce face, de cât s'a moiat el."

Celelalte grupuri voiesc acum aşa numai divănind se *tândălească* toată alegerea, unul *se ocoşeşte* într'un feliu, altul într'alt feliu. Fapt e, că Mangra a jucat foarte riscat partia. El a luat jocul, ca în calabrias numai pe „Bela" pe care 'l are vecinic lângă sine, şi a sperat se-i vină tromfii din motocosala cărţilor. Cum, cum nu, dar' a reuşit pre lângă câţiva regi mai mulţi voleţi cu cari a câştigat partia.

Chibiţii din *curte* de la *divan* şi din *casină* au remas cu diferite impresiuni; unii dic în sine, bine că nu m'or ales, că aşe scap de a mě certá cu domnii de la comitat; alţii sunt mâhniţi că n'au fost consultaţi şi ei, că ar fi dorit se iee parte la alegeri, dacă ar fi fost o organisare a tuturor românilor fără deosebire de partid sau grup.

Din causa că numai „tribunistii" au întrat în luptă, mai multe cercuri curat româneşti s'au perdut, fiind că nu toţi vor se asculte de părintele Mangra. Acestia ori n'au mers de loc la votare (comune întregi au rěmas a casă), ori au votat cu alţi candidaţi. Astfeliu se poate constatá, că cu o organisare bună cum erá pe timpul de odinioară, când personalităţile se puneau la o parte în cause publice, acum ar fi fost cea mai splendidă ocasiune de a renaşte lupta resolută a românilor în comitatul Aradului. — Dar' aşa mě tem, că vom vedè mai multă „voinţă" de cât „puterinţă". Căci de şi *n'a rěmas nici un fruntaş în comitatul Aradului, care se nu fi fost ales la alegerea din urmă* (Tribuna), totuşi erá bine se încapă în congregaţie, cât mai mulţi „gemeineri" fie şi de acela cari nu-s prietini personali cu părintele Mangra.

Partea serioasă şi tristă a alegerilor municipale este pentru noi românii aceea, că scisiunea se accentuează din ce în ce. Străinii ştiu asta, şi fiind-că în toată Monarchia maxima guvernărei este „divide et impera", de aceea nu se spărie nime de cei 50 de români aleşi din toate colorile, fie chiar toţi fruntaşi „Tribunei" între ei.

Până când ministrii, prefecţii etc. vor vedè, că noi nu suntem destul de maturi pentru o luptă concentrică asupra puterei administrative, până când ei vor putè cu plăcere constatá, că patima vanitoasă şi nu abnegaţiunea e motorul luptei noastre, până atunci n'au nici o frică de noi şi bucuros ne lasă, ca cei mai umflaţi dintre noi se ne resuflăm din când în când şi în sala comitatului. *Delamureş.*

Cronică.

Timişoara, 19 Novembre n.

Avis. Am onoare a aduce la cunoştinţa onoratului public, că mi-am strămutat cancelaria advocaţială din Orěştie la Sibiiu strada Poplăcii cea mică (Bruckenthalgasse) Nr. 28. — Dr. A. *Tincu*, advocat.

Notari diplomaţi. La esamenele de notari comunali pentru comitatul Timişului au reuşit urmatorii candidaţi români: Vincentiu *Tomi*, Stefan *Muntean* şi Vasilie *Drimba*.

Victimele ruletei. O teribilă dramă s'a petrecut nu de mult la Monte-Carlo. În luna lui Octobre, a venit la Nizza contesa de Jourdan, împreună cu fiică-sa, în etate de 16 ani. Fata erá bolnavă şi doctorii îi recomandaseră se petreacă acolo pe timpul iernei. N'au trecut multe dile şi cele 2 femei s'au stabilit într'un hotel de lângă Monte-Carlo şi mergeau adese-ori de curiositate în sala de joc. Contesa şi-a încercat întâiu norocul cu sume mici, dar' perdeá mereu şi de ambiţie şi de furie punea tot mai mulţi bani la ruletă. Contesa a perdut repede de tot toată averea ei, în suma de 850.000 fr, Banii acestia îi aveá în hârtii de stat francese şi holandeze. După ce şi-a perdut ultima miie de fr. contesa s'a dus la proprietariul hotelului şi l'a rugat s'o împrumute cu 2000 fr.

Nenorocire. În comuna Mălusteni, jud. Covurlui, s'a întêmplat o nenorocire care a emoţionat adânc pe locuitori: Tinêrul Costache G. I. Ilie, în etate de 17 ani, s'a încercat se descarce un pistol, încărcat de multă vreme. Capsele însě pe care le puneá el în ţiţa pistolului, pocniau dar' praful nu luá foc de loc. Când a pocnit a 4-a capsă şi arma tot nu s'a descărcat, Costache a pus ţeava pistolului în gură şi a început se sufle în ea. Se vede că de la ultima capsă praful luase foc încet, căci pe când Costache suflá mai cu putere, pistolul se sloboade cu o detunătură teribilă. Nenorocitul tinêr a cădut la pământ; moartea i-a fost instantanee.

Contractul de căsătorie *numai în cancelaria matriculantului se poate încheiá.* Din incidentul, că un domn din clasa socială mai înaltă cereá, ca „din considerare la distinsa sa posiţie socială" se vină matriculantul la dînsul a casă şi acolo se îndepliniască formalităţile prescrise la încheiarea contractului de căsătorie, — ministrul de interne a făcut în dilele trecute o importantă enunciaţiune principială. Cu provocare la disposiţiunile legei, cari „din motive estraordinare de ponderoase" conced încheiarea contractului şi la casa nupturienţilor, ministrul a decis, că „distinsa posiţie socială" nu constitue asemenea motiv, fiind a se înţelege sub motivele lacsatorie ale legei numai casuri de morb grav ameninţătoriu de moarte, ori altele de asemenea natură.

Himen. Duminecă 29 Octobre vechiu a. c. şi-a serbat cununia sa învěţătoriul de la şcoala a 2-a paralelă confesională gr. or. din *Belinţ,* Georgiu *Baderca*, cu amabila Dşoară Iuliana, fiica vrednicului învěţătoriu Ioan *Mateica* din Iezvini. Actul cununiei l'a sevêrşit păr. administrator prot. Lucian *Şepeţan* tot-o dată şi ca naş în presenţa unui public foarte numeros de inteligenţi şi poporeni din comuna Iezvin, între cari au participat şi preoţii: Pralea din Iezvin, Caprariu din Belinţi şi Dorca din Şuştra, înv. Pava din Belinţi cu stimatele lor soţii. De însemnătate este, că actul civil s'a sěvêrşit numai în presenţa mirilor şi a doi martori locali, fără altă pompă. — La masă n'au lipsit numěroasele toaste, ear' bucuria şi veselia a durat până dimineaţa la 7 oare, când oaspeţii se despărţiră în dragoste. *Un participant.*

Mai mult de două milioane. Cassariul bancei *Societe Generali* din Bruxella a defraudat în dilele trecute *2.616,100 franci*, cu cari a fugit. În Paris însě poliţia a pus mâna pe el şi l'a pus la rěcoare. Se dice, că defraudaţiunea a comis'o din causa perderilor sale la bursă.

Biserică şi şcoală.

Alegerea de protopop gr. or. român al tractului Belinţ, pre cum vedem din circulariul ce urmează, este pusă la ordinea dilei pe diua de 23 Novembre (vechiu) 5 Decembre nou.

Eată un act ce trebue se intereseze pe toţi fiii bisericei noastre, dar' îndeosebi pe cei din numitul tract. Interesarea trebue se străbată la inima şi mintea fie-cărui om de bine şi a fiecărui deputat sinodal, căci timpul în care trăim este greu şi plin de ispite.

Tractul Belinţului păşeşte acum pentru a 2 a oară la asemenea act, sub era constituţiunei noastre bisericeşti. La prima alegere de protopop corpul sinodal a dat o frumoasă probă despre maturitatea sa, manifestându-se *solidar* în activitatea lui. Erau şi pe atunci ispite, dar' mai ales oameni rutinaţi în ale intrigei spre scopul desbinărilor; dar' ei au rěmas de ruşine: la sěvêrşirea actului însuşi nu au cutezat nici măcar a-şi arětá cinstita faţă — în sinod.

Sperăm că înţeleptul corp (sinod) protopresbiteral electoral va purcede şi de astădată întru toate asemenea antecesorului seu. Dorim, ca bunăînţelegerea şi solidaritatea se-i fie stelele conducětoare, cu ajutoriul cărora vor putè alege ce e mai bun şi mai distins pentru asemenea post. Eată circulariul dlui com. cons.:

Nr. 1177/1895.

Circulariu, cătră toţi pt. Domni membri ordinari şi ad hoc ai sinodului protopresbiteral al tractului Belinţului.

În conformitate cu prescrisele § lui 51 din statutul organic, Venerabilul Consistoriu eparchial aradan, prin conclusul luat în şedinţa plenară de la 31 Ianuariu (12 Febr.) a. c. Nrul 7449/94 m'a denumit de comisariu consistorial pentru conducerea actului alegerii de ppresbiter în tractul vacant al Belinţului.

Deci aměsurat §-lui 16 din regulamentul pentru procedură la alegerea de protopresbiter convoc prin aceasta sinodul ppresbiteral electoral al numitului tract în şedinţă, pentru efectuirea actului alegerii de ppresbiter, pe diua de 23 Novembre v. (5 Decembre n.) a. c. la 9 oare înainte de amiadi, în s. biserică ort. română din Belinţ — la carea cu stimă oficioasă Te învit pe pt. DTa, ca pe membrul numitului sinod ppresbiteral.

Timişoara-Fabric, 4/16 Novembre 1895

Dr. Tr. Patici, m. p.
protopresbiter,
comisariu consistorial

Serviţiul telefonic.

Budapesta, 19 Novembre n.

Lucaciu.

Depeşe telegrafice anunţă, că dl V. *Lucaciu* aveá de cuget a face o călětoria la *Bucureşti,* din partea guvernului român însě i-s'ar fi dat de ştire în mod confidenţial, ca se nu vină, de vreme ce acum, în timpul mişcărilor electorale nu i-ar conveni asta guvernului.

Studenţii condamnaţi din Croaţia.

Damele croate mai ales mamele condamnaţilor studenţi se pregătesc pentru casul când sentenţa tribunalului s'ar urcá la valoare, se meargă la Viena pentru a cere Monarchului audienţă plângêndu-se asupra nedreptăţilor comise faţă de studenţi. Dintre studenţii croaţi mai mulţi de cât o sută de la universitatea din Budapesta, cari nu pot solví didactrele, şi-au perdut din cursuri semestrul prim. Iritaţiunea este enorm de mare.

Învitare de abonament

la

DREPTATEA

Cu ḑiua de 30 Septembre a. c. stilul nostru, espiră abonamentele pe al III cuartal și cele făcute pe luna Septembre.

Rugăm și învităm pe dnii abonați sĕ grăbiască cu renoirea abonamentelor, ca astfeliu sĕ remânem în curent cu espedițiia foii.

Abonamentele se fac mai ușor prin mandate postale.

PREȚUL:

pe ¼ de an fl. 2.50

pe 1 lună 85 cr.

Rugăm a se scrie curat și legibil numele abonentului, locuința și posta ultimă, eventual sĕ se lipească pe mandatul postal adresa tipărită sub carea li-se trimite „Dreptatea.“

Cu stimă

Administrația foii „Dreptatea.“

Bursa de Budapesta din 16 Novembre 1895.

Datoriă de stat:

Renta de aur ung. 100, 500, 1000	(sc. de d.)	5%	123.50
„ „ „ „ 10.000	„	4%	—.—
„ „ coroane ung.	„	4%	99.50
Obl. căilor fer. orient. 1876 . . .	„	5%	126.75
„ „ „ de stat, 1889, aur.	„	4½	129.—
„ „ „ „ „ „ arg.	„	4½	101.75
Obl. cu premii ung., din 1870, 100 fl. buc. . . .			140.50
„ „ „ „ „ „ 50 „ „			140.—
Obl. de desdaun. regal., am., ung.	(sc. de d.)	4½%	100.75
„ „ „ „ croate . . .	„	4½%	102.50
Bonuri rur. ung.	„	4%	96.25
„ „ croate	„	4%	97.—
Obl. regul. Tisei (Seghedin)		4%	143.75
„ hipot. croate, 100		5%	—.—
Asemnatele cas. de stat. 6 luni 100			—.—
Datoria de stat. com., hărtiă, Mai-Oct. . . .		$4\frac{2}{10}$	98.75
„ „ „ „ „ Febr.-Aug. .		$4\frac{2}{10}$%	98.75
„ „ „ „ arg. Jan.-Jul. . . .		$4\frac{2}{10}$%	98.50
„ „ „ „ „ Apr.-Nov. . . .		$4\frac{2}{10}$%	98.50
Renta de aur austr. (sc. de d)		4%	122.50
„ în coroane			98.50
Datoria de stat austr. 1854. 250 fl.		4%	149.—
„ „ „ „ 1860. 500 „		5%	147.50
„ „ „ „ 1860. 100 „		5%	158.25
„ „ „ „ 1864. 100 „			193.—
„ „ „ „ 1864. 50 „			198.—
Obl. oraș. Budapesta 1890		4½%	100.15

Bance.

Banca anglo-austriacă 120	170.—
„ pe acții Budapestană 100	129.50
„ „ „ a capitalei I emis. 100	98.—
„Hermes“ intreprind. de bani 200	—.—
Banca de credit fiumană 80	126.50
„ „ „ gen. ung. 200	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu	435.75
„ „ „ pe acții Budast. 50	55.—
„ „ „ austriacă 160	—.—
„ „ „ „ din 4 Iuliu	351.50
„ industrială I ung. 150	197.—
„ „ și comerc. ung. 100	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu . .	112.50
„ croat-slavon. 100	—.—
„ de credit ung. 200	116.—
„ „ „ „ vechiă 100	—.—
„ „ „ „ II emis. 15 Iuliu	241.25
„ comercială ung. pestană 500	1132.—
„ com. și industr. bpestană 100	—.—
„ de credit fonciar centrală 500	590.—
„ croată de escompt 200	—.—
„ de escompt și zarafiă ung. 400 K. . . .	—.—
„ „ „ „ „ 15 Iuliu	259.—
„ austro-ungară 600	1000.—
„ „Unio“ 200	—.—

Monede.

Galbenul ces. și reg. tesc.	5.95
„ „ „ „ verig.	5.93
„ austr.-ung. de 8 fl.	9.92
„ de 20 franci	9.93
20 marce	12.25
Lira de aur turcească	—.—
Argintul austr. și ung.	—.—
100 marce germ. în papir	61.25
„ „ „ de bancă pr. 31 Iuniu . . .	—.—

Scrisuri fonciare.

„Albina“, inst. de econ 5%	100.76
Banca civ. de credit Arad 5% 40 ani	101.—
„ „ „ „ „ 5%	101.—
„ „ „ „ „ 5½%	100.50
„ de credit ardeleană 5%	101.—
„ „ „ „ 4½% 40 ani	99.—
„ „ „ „ 4½% 50 ani	98.50
„ credit fonc. din Sibiiu 5%	102.25
„ „ „ „ „ 5½%	—.—
„ „ „ „ „ 6%	—.—
„ „ „ „ „ 4½% em. VI. . .	100.50
„ gen. din Sibiiu 110 5%, 31.3 ani	—.—
„ „ „ „ '06 5% 40 ani	—.—
„ „ „ „ III emis 5%	102.25
„ „ „ „ IV emis. 4½%	100.50
„ I. de credit din Timișoara 5%	102.—
„ I. „ „ „ „ 4½%	99.50
Imprumut. băncii ung. hipotec. 4%	128.50
Obl. c. fr. bulg. 6%	122.—
„ cu prem. sĕrb. 100 fr. 3%	40.—
„ „ „ „ „ „ (stamp. austr.) . 3%	40.75
„ soc. p. reg. Temeș-Bega 5%	140.—

Sorțuri private.

Imprumutul oraș. Viena din 1874, 100	174.50
Sorțuri din Buda 40	60.—
„ „ „ (st. austr.) 40	61.—
Sorturi reun. „Jó-sziv“ 2	3.30
„ „ „ (st. austr.) 5	3.50
„ crucea roșie 5	12.—
„ „ „ (st. austr.)	12.50
Obligațiunile basilicei 5	9.75
„ „ (st. austr.)	10.25
„ crucea roșie italian. 25 lire . . .	12.75
„ „ „ „ (st. austr.) . .	13.—
Instit. de cred. austr. 100	198.—
Crucea roșie austr. 10	19.—
Sorți Pálffy 40	59.20

Prețurile bucatelor din piața Timișoarei.

De la 16 Novembre 1895.

După notările societății „Lloyd“ din Timișoara.

Grâu, greutatea cualit. 78 chil.	per 100 chil.	5.85—5.90
Grâu, greutatea cualit. 79 chil.	per 100 chil.	5.90—5.95
Sĕcară, greutatea cualit.	per 100 chil.	4.60—4.70
Orz, greutatea cualit.	per 100 chil.	6.00—6.10
Ovĕs, venturat	per 100 chil.	6.40—6.50
Cucuruz, nou	per 100 chil.	5.70—5.75

Têrgul de producte pe termin.

Grâu Sept.-Oct. . . .	în bani per 100 kgr.	6.69	și	6.71
Grâu la Mart.-Apr. .	„ „ „ „ „	7.05	și	7.06
Grâu Maiu-Iuniu . .	„ „ „ „ „	—.—	și	—.—
Sĕcară la Sept.-Oct. .	„ „ „ „ „	5.06	și	5.07
Porumb Maiu-Iuniu .	„ „ „ „ „	6.13	și	5.15
Porumb Iul.-Aug. . .	„ „ „ „ „	5.07	și	5.09
Porumb Aug.-Sept. .	„ „ „ „ „	5.08	și	5.10
Ovĕs la Sept.-Oct. . .	„ „ „ „ „	5.87	și	5.89
Ovĕs la Mart.-April .	„ „ „ „ „	—.—	și	—.—
Rapiță Aug.-Sept. . .	„ „ „ „ „	9.45	și	9.50

Têrgul de producte din Budapesta.

(Prețurile de la 16 Novembre 1895.)

Specia	Cualitatea	Prețul per 100 kgr. de la	Prețul per 100 kgr. până	Cualitatea	Prețul per 100 kgr. de la	Prețul per 100 kgr. până
Grâu Bănațan vechiu . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bănațan „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bănațan „ . . .	78	6.60	6.65	79	6.70	6.75
Grâu Bănațan „ . . .	80	6.75	6.80	81	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.55	6.60
Grâu de la Tisa „ . . .	78	6.75	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Tisa „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ reserv .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ „ .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bpestan „ „ .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu Bpestan „ „ .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu de la Alba „ . . .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Alba „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.60	6.65
Grâu de Bacica „ . . .	78	6.70	6.75	79	6.80	6.85
Grâu de Bacica „ . . .	80	6.85	6.90	81	—.—	—.—
Secară nouă, pr. . .	70—72	5.05	5.10	—	—	—
Orz nou	60—62	—.—	—.—	de nutrețiu		
Orz nou	62—64	—.—	—.—	de vinars		
Orz nou	64—66	—.—	—.—	de bere		
Ovĕs vechiu	39—41	6.85	7.20	—	—	—
Ovĕs nou	39—41	—.—	—.—	—	—	—
Porumb vechiu	75	5.05	5.10	străin		
Porumb nou	73	4.75	4.80	—	—	—
Porumb vechiu	—	—.—	—.—	Bănățan		
Porumb nou	—	—.—	—.—	—	—	—
Rapiță nouă	—	—.—	—.—	Bănățan		
Hirișcă vechiă	—	—.—	—.—	—	—	—

Têrgul de producte diverse.

(Prețul per 100 kilograme.)

Specia	Cursul Bani	Cursul Marfa
Semênță de trifoiu luțernă ung. nouă . .	52.—	56.—
Semênță de trifoiu roșiă nouă	62.—	67.—
Oleiu de morcovi duplu rafinat	28.—	29.—
Turte de oleiu Rapiță	5.—	5.25
Unsoare de porc, pestană	48.—	48.50
Unsoare de porc din provinciă	—.—	—.—
Clisă nouă, uscată la aer, 1-a	—.—	—.—
Clisă de masă, 4 rude	43.50	44.—
Clisă de masă, 3 rude	46.50	47.—
Clisă afumată	48.50	49.—
Sĕu sĕmburos	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, cual. uscit. .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, 100 drb . . .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, 85 drb . . .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, drb . . .	—.—	—.—
cu termin per 500 kgr. în saci, 100 drb .	10.75	11.25
cu termin per 500 kgr. în saci. .	12.—	12.50
cu termin per 500 kgr. în saci, 85 drb .	16.25	16.70
cu termin per 500 kgr. în saci, .	9.75	10.—
cu termin per 500 kgr. în saci, 100 drb .	12.—	12.50
cu termin per 500 kgr. în saci, 85 drb .	16.25	16.50
Lacuar de prune slavon	11.50	12.50
Lecuar de prune sĕrbesc	10.50	11.—
cu termin slavon	13.75	14.—
cu termin sĕrbesc	12.75	13.—
Miere brută	—.—	—.—
Miere galbină, destilată	32.—	33.—
Ceară din Rosenau	152.—	155.—
Ceară slavonă	—.—	—.—

În causa „Beregsanei.“

Domnule redactor, vĕ rogăm sĕ înregistrați, cumcă convocarea adunării generale estraordinare publicată întrĕ inseratele jurnalului »Dreptatea« în nrl 245 pe prima Decembre a. c. subscrisă de Efta Csulan și de Nicolae Hodoniantu, nu este de cât eflusul unei intrige locale, la care numiții doi plugari au fost prinși ca jertfe ale nevinovației lor. Convocarea, fiind esoperată pe cale clandestină, nu corespunde nici regulelor din statute, nici este inscenată în sensul cu atât mai puțin pe calea designată în statute.

Beregseu, în 18 Novembre nou.

Direcțiunea institutului de credit și de economii „BEREGSANA“:

Em. Andreescu, director. — Moise Bugarin j., m. director.

124 1—1

S'a tipărit în tipografia Heinrich Uhrmann în Timișoara.